

Posudek vedoucího diplomové práce na téma:

Vnější a vnitřní prostor v současné sochařské tvorbě

Autor diplomové práce: Bc. Anna Štefíková

Studijní obor: Učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů pro základní a střední školy
pedagogika – výtvarná výchova

Forma studia: prezenční, navazující magisterské

Vedoucí diplomové práce: Mgr. A. Michal Sedlák

Konzultant:

Oponent: doc. Zdenek Hůla ak. mal.

Anna Štefíková se ve své diplomové práci pokouší rozkrýt problém, který je sám o sobě těžko jednoznačně definovatelný. Celou práci se táhne ale jasné sdělení, že autorka se snaží přivést diváka či tvůrce k hlubšímu uvažování o uměleckém díle fyzické podstaty nejen intenzivním vnímáním izolovaného jevu, ale především vnímáním sumy vztahů jako různých faset prožívání konkrétního prostoru. Posluchačka logicky dospěla k závěru, že nelze zcela přísně kategorizovat, rozčleňovat určitá díla do různých škatulek podle teze vnitřního a vnějšího prostoru. Je tedy třeba brát její příklady ze světa současného sochařství jako určitou formu interpretace problému a ne jako vyčerpávající mapování určitého fenoménu. Ve vymezení problému se však ukazují určité nejasnosti, které ale mizí v průběhu četby celého textu, zvláště když autorka dále osvětluje svůj pedagogický přístup. Autorka totiž popisuje vnitřní téma určité sochy nezávislé na konkrétním prostoru respektive určitou pružnost vztahu konkrétního místa a sochy. Přemístitelnost je jistě možná, nicméně neakceptování jistých zákonitostí prostoru, do kterého je objekt vřazován může zapříčinit právě jeho zneplatnění ve smyslu oslabení jeho jevení se a jevů jeho prostoru. To platí pro díla vzniknuvší jak modernismu či v postmoderně, ale i pro současné umění.

Na příkladu realizace od Matěje Smetany „Hvězda“ se se zajímavě zobrazuje autorčin úhel pohledu, kde se propojuje hlubší uvažování o specifickém prostoru a jeho užívání – prožívání. Také uvedení děl Kryštofa Kintery dobře slouží k názornému vysvětlení v rovině „správného“ uchopení vnějšího a vnitřního prostoru. V případě některých děl od Davida Černého jde o pravý opak.

Autorská výtvarná realizace Anny Štefíkové je citlivou manipulací s materiálem s otevřeností prostorové formy, která je závislá na momentální fyzické interakci s objektem.

Didaktické uchopení je v těsné souvislosti se zvoleným tématem, Anna Štefíková úspěšně rozvíjí určité teze nastíněné v teoretickém náhledu. Posluchačka také srozumitelně a jasně reflektuje nesnáze, které vznikly při provádění výtvarné řady. V komponování společného díla (hliněné objekty) by se však našly i možnosti, jak zpřesnit koncept zaměřený na participaci, v textu se mimo jiné neobjevuje další vysvětlení, jak žáci postupovali v této fázi.

Text diplomové práce po formální a obsahové stránce odpovídá formátu této práce, je akorát škoda, že se místy objevují překlepy.

Dne 13. 5. 2015 Mgr. A. Michal Sedlák